

det, se. om det kan holde, om det frembyder saadanne Fordele og giver en saadan Sikkerhed, at det lader sig gennemføre.

Men den højtærede Minister, som selv ganske skyder Hr. Jensen-Sønderups Forslag og hele Venstrepartiets Stilling i Valglovskommissionen til Side og fremsætter sit eget Forslag, han bliver gennemfornærmet, naar man anvender hans egen Metode paa hans Forslag. Det burde den højtærede Minister ikke blive. Jeg gør opmærksom paa, at i Valglovskommissionen blev vi — fordi vi jo ogsaa havde de videnskabelige Undersøgelser bag os — hurtigt klar over, at paa det Grundlag, paa hvilket man oprindeligt havde arbejdet med Enmandskredse, hvor Enmandskredse afgør det første Valg, kunde der ikke gennemføres en Valglov med Sikkerhed for Forholdsmæssighed uden ved Hjælp af et ubegrænset Antal Tillægsmandater. Derfor anmodede vi ogsaa i selve Kommissionen om at aabne os en Adgang til at undersøge, hvorledes et saadant Forslag skulde se ud, og vi foreslog, at vi skulde henvende os til Indenrigsministeriet med Anmodning om Tilladelse til at udarbejde et Forslag paa dette Grundlag, samtidig med at vi overvejede eventuelle Ændringer i den nu bestaaende Ordning. Derved aabnede man Adgang til baade at faa et Forslag til Ændring af den nuværende Ordning Fejl og tillige til at grundlægge et Forslag, bygget paa det, der syntes at kunne holde overfor de teoretiske Undersøgelser, en Kombination af Enmandskredse med Forholdstalsvalg. Dette sidste Forslag kunde jo Regeringen handle med, som den vilde med Hensyn til, paa hvilket Tidspunkt den vilde fremsætte det; men Kommissionen havde saa faaet Lejlighed til at prøve dette System fuldt ud under sit Arbejde. Men dette Forslag blev forkastet i Kommissionen. Dermed standsede de Muligheder, der var i Kommissionen for at naa til Enighed om en Overvejelse paa dette Grundlag. Og saa gik 3 af Partiernes over til at undersøge den bestaaende Ordning og udtalte, hvad de kunde ønske ændret deri. Men Venstre eksperimenterede noget videre med Enmandskredsene med det Resultat, at ogsaa den nuværende Minister forkastede de Forslag, man her naaede til.

Det, Undersøgelsen af det nuværende Lovforslag maa gaa ud paa, er derfor

ganske simpelt: Hvilke Fortrin indeholder det fremfor det nuværende System? Og dernæst: Byder det Sikkerhed for Forholdsmæssighed? Og det er denne Undersøgelses Resultat, jeg har fremlagt i min første Tale. Om dette siger Ministeren, at det beviser, at jeg ikke har beskæftiget mig med eller er trængt ind i Forslagets Grundprincip. Dette er fuldkommen urigtigt, for det er netop ud fra saa nøje Kendskab til Forslagets Grundprincip, som nogen her i denne Sal, ogsaa den højtærede Minister, kan have, jeg har talt.

Jeg er da overfor selve Systemet begyndt med Enmandskredsene og har sagt: Skaber nu den højtærede Indenrigsminister overhovedet et Grundlag, som kan siges at være et Grundlag for Enmandskredse? Og overfor det holder jeg bl. a. op selve Valglovskommissionens enstemmige Udtalelse, ogsaa hans Partifællers, at der var Enighed om, at man ikke kan naa et tilfredsstillende Enmandskreds-System, hvis man gaar ned under 90 Kredse. Mange af os vil overhovedet ikke mene, at dette Tal er sat højt nok; Venstre havnede ogsaa selv i 100, men der var ingen i Valglovskommissionen, som efter at have set paa Udarbejdelse har ment at kunne nøjes med det Antal Enmandskredse, som den højtærede Minister her paa egne Vegne har foreslaaet. Derfor er hele Valglovskommissionens Betænkning en Fordømmelse, en Kritik af Forslaget paa dette Punkt, det er utilfredsstillende overhovedet som Grundlag for et Enmandskreds-System.

Dernæst har jeg paavist, at dette Enmandskreds-System har den store Uhenigtsmæssighed, at det afgør den ene Del af Valget paa en saadan Maade, at Kampen føres mellem to Partier saa godt som over hele Landet. Det samme har det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremført; men det kan ikke undre, at naar den højtærede Minister skal polemisere, udtale sin Ærgrelse over de Betragtninger, der i saa Henseende er fremkommet, gaar det ud over mig og ikke over det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, det ligger i Situationen, det tager jeg mig ikke nær. Men naar nu den højtærede Minister heroverfor siger, at alle de Betragtninger, jeg har fremført, indeholder en falsk Tak til ham, vil jeg gøre opmærksom paa, at det, jeg sagde,